

JOVENTUT CATALANA

LLUIS MILLET

Mestre-Director de
l' "Orfeó Català"

(Dibuix al carbó
per F. Aragons)

40
cènt.

Cobla "La Principal del Vallès" de Sabadell

Representants: **Sabadell** ~ MARIUS MONNÉ - Ferrocarril, 2, 1er - Telèfon 1202
Barcelona ~ J. NOGUERA SOLÉ - Bruniquer, 38, 1er, 2^a - Telèfon 4566 A

FÀBRICA DE TEIXITS DE LLANA

FRANCESC LLONCH

Antiga casa JOAN LLONCH i Germans

SABADELL

Casa de Música de FERRAN GAUSENTE

Rambla, 32 ~ **SABADELL** ~ Telèfon 850

Aquesta casa fa 40 anys que es dedica amb els instruments musicals, com son: Venda i reparació de Pianos, Pianos elèctrics i Auto-Pianos, Gramòfons des de 75 fins a 1975 ptes., Banjos, Jazz-bands, Xilòfons, Guitarres, Bandúrries, Violins, Acordeons, Discs per Gramòfons de totes classes

Totes les vendes i reparacions son garantides
Grans novetats en discs Làzaro, Fleta, Mordones

Lliçons de Guitarra, Bandúrria, Laúd i Acordeó
 Vendes al comptat i a plaços
 No compreu sens abans visitar aquesta casa

JOVENTUT CATALANA

ADMET, PREFERENTMENT, LA COL·LABORACIÓ
NOVENÇANA DE CATALUNYA

SUBSCRIPCIONS, ANUNCIS I CORRESPONDÈNCIA:

VILLARROEL, 12 i 14 - Telèf. 3028 A

BARCELONA

Abonament: 1'50 pessetes cada mes

(Pagament a la bestreta)

NOTES SOBRE CREACIÓ POÈTICA

Formant part de les edicions de la «Revista de Poesia», està a punt de sortir el llibre del notable poeta sabadellenc Joan Arús, «Notes sobre creació poètica», assaig de psicologia de la poesia lírica.

En la nostra revista (i per estar aquest número dedicat a la ciutat de Sabadell), ens plau reproduir de la bella obra de Joan Arús, les següents interessants ratlles, les quals formen part del primer capítol del llibre:

«La poesia és per tot: en cada moment de la vida, en cada espectacle de la naturalesa, en cada acció dels homes. Sota les formes aparents, sota les formes permanents o transitòries que fereixen la nostra sensibilitat, hi ha un reflex més o menys pàl·lid, una nota més o menys intensa d'aquella harmonia vivent, d'aquella substància espiritual que és la poesia.

El poeta, mercès a la seva personal intuïció, penetra el fons esotèric, el sentit poètic de cada cosa, amb les seves relacions i les seves analogies, i el fa perceptible als seus semblants. Ell, el poeta, entra al palau on viu reclosa la poesia, ignorada per tots, sinó per ell, i, prenent-la de la mà, la fa eixir a la llum, mostran-la als ulls sorpresos i meravellats dels homes. El poeta s'assimila la poesia abstracta, la individualitza—cada poema, diu Lacuzon, tendeix a resoldre una part del problema etern de la individuació—i la ofereix als altres en formes sensibles, assequibles, fixant en el pentàgrama del vers un instant de l'harmonia eterna que l'ha fet vibrar. En certa manera, la poesia no existeix fins que el poeta la percep i la realitza per mitjà de la seva paraula. Per això és creació.

Malgrat això, el caràcter subjectiu que sempre s'ha donat a la poesia lírica no es pot prendre en un sentit absolut, rigorós. En l'obra del poeta sempre hi ha, com a causa eficient, com a punt de naixença, alguna suggestió del món exterior. I, si més no, aquesta influència, àdhuc en el cas de la poesia purament introspectiva, es manifestarà per mitjà dels símbols i les imatges, preses del món sensible, amb les quals el poeta representa les seves idees i els seus sentiments. La poesia, producte del contacte del poeta amb la vida, participa, en proporcions variables, per tant, del doble caràcter de subjectiva i objectiva.

Essent, doncs, la poesia, considerada ja com a realització estètica, és a dir, com a creació, un producte mixte d'aquesta còpula i no pas una inspiració adventícia, ni una simple imitació de la naturalesa, com volia Aristòtil, ni una resultant exclusiva de l'ambient, una sola cosa necessita el poeta líric, una sola cosa, després d'ésser poeta: viure. I no precisament viure en poeta, allò que deia Maragall d'anar-se'n al mar o a la mun-

tanya per dir-los després poèticament, no; sinó viure com a home, car és l'home qui dona al poeta la matèria dels seus cants, com una mena d'intermediari entre ell i la vida, enlloc de ser el poeta qui dicta a l'home les lleis del seu viure humà. Aquell aforisme clàssic que diu: «primum vivere, deinde philosophare» aplicat al poeta vol dir: primer viure, després poetitzar. Més que en la solitud esquerpa de les torres d'ivori, més que en l'atmosfera falsa dels paradisos artificials i més que en el tracte dels llibres, és en la plenitud de la vida que el poeta trobarà les fonts de la seva inspiració.

Jo crec que la prova del poeta està en la continuïtat de la seva obra. Perquè si la vida és inexhaurible en motivacions poètiques, no serà poeta aquell qui, com en el cas del nostre Aribau o com en el cas de Colxideus, citat per Plató, escrigui per atzar una poesia inspirada, sinó aquell qui respongui reiteradament, automàticament, a totes aquelles motivacions.

Per això el poeta veritable, avesat a la normalitat de la seva producció, experimenta una profunda tristesa en aquests intervals que trenquen la continuïtat tranquil·la i mesurada de la seva obra. Quin poeta, quin artista no coneix aquest anguniós estancament de la seva activitat? És una hora crítica per a l'artista, una hora en què és posat a prova el tremp del seu temperament i la confiança en les seves pròpies forces; un moment que oscilla entre el dubte i la fe, entre l'optimisme i la desesperança. És un moment semblant al de la novell casada qui, lluny ja el dia de les seves noces, no sent encara dintre seu l'inici de la maternitat. El seu neguit, com el neguit de l'artista, del poeta, no és per la tardança del fruit cobejat, sinó per quant aquesta tardança implica la possibilitat d'una agenèsia definitiva. El poeta sent l'afany de produir, i aquest afany, insatisfet, arriba a trastornar el ritme de la seva vida i a apagar dintre seu la llum de tota altra ventura. És aleshores quan la voluntat sembla interrogar imperativament totes les forces de l'ànima perquè li donguin la resposta que adalera. Però aquestes forces no responen gairebé mai a la voluntat, aleshores, vol exercir violència damunt d'elles, sacsejant-les brutalment, encara que sigui a risc de no obtenir més que un gemec esgarriat i discorde: és l'obra torturada, artificiosa, sense vida, munt de paraules sense ànima, buides com un eco que dona testimoni de la buidor que l'ha produït. Serà l'artista, en aquest cas, el qui es manifestarà, serà l'home d'ofici, el versificador, però no el poeta. El poeta no deu escriure en buit ni en fred. La poesia que s'escriu en aquestes condicions sempre tindrà quelcom d'aquella frevolitat lleugera que Mallarmé simbolitzava en uns versos de *Dentelle*.

JOAN ARÚS

La parla del llibre

I

Ell era un infant que es deia Robert. Vivia a fora, en el camp, amb els seus pares i era l'únic fill de la casa.

Com no tenia companys amb qui jugar, tenia d'arreglar-se com podia.

Es féu amic de les abelles dels prats i l'ocellada del bosc. Sabia allí on l'herba creixia més esponerosa i on les silvestres flors somreien son esclat...

II

Un dia que plovia, Robert no pogué sortir. S'assegué vora un finestral i va deixar que la seva mirada vagués en la contemplació de les amples gotes que queien entre l'herba blana unes, i sobre les pedres i còdols del camí les altres...

I es digué: «Què content que estaria si la pluja pogués enraonar amb mi! M'agradaria que em digués on anava i d'on venia.»

Mes la pluja deia solament: «Top, top, top» mentre lliscava pel teulat i queia a terra. No podia dir-li res.

Robert havia romàs tot el dia a casa i estava cansat i les parpelles se li tancaven d'un pes dolç ara que arribava la vesprada. Havia fullejat amb indiferència els gravats d'un llibre que el seu pare li havia comprat a ciutat. Però ara el llibre restava damunt les rajoles no lluny de la finestra.

Quan es va sentir cansat i las d'oïr el «top, top» de la pluja, es va girar vers el llibre i li digué: «Llibre formós, atansa't i parla'm! Vina i diga'm tot el que saps!»

No es creia pas que el llibre digués res. Però tot d'una s'obrí i Robert hi vegé una dolça faç damunt una de les seves fulles. Semblava com si fos una d'aquestes ideals criatures sobtills i delicades, una d'aquelles visions confoses, imprecises, fugisseres dels infants.

III

Llavors el llibre començà a parlar dient:

«Si vols que et digui el què sé, apren de llegir-me.»

«Què em diràs si apren a llegir-te?»—digué En Robert.

«Oh, et parlaré de moltes coses—féu el llibre—; et parlaré de les belles criatures que viuen pels camps i pels boscos. Et parlaré de les flors dels jardins i dels prats. Et parlaré dels torrents i dels rius i del mar ample, mirall del cel. Et parlaré de terres ben llunyanes; de les grans ciutats i ses altes cases i amb l'animació de llurs carrers i de moltes altres coses que no has vist mai.

Et parlaré del cel blau i dels estels i del núvols que congrien la tempesta.»

IV

El llibre restà un moment callat i llavors Robert digué:

«Què més em diràs, hermós llibre?»

«Si ets bon minyó—reprengué el llibre—, t'acompanyaré al placèvol país, a la contrada on viuen les fades de cabellera rossa com l'or d'un raig de sol morent que plora per l'afràu.»

«Què em mostraràs quan hi serem?»—digué En Robert.

«T'ensenyaré moltes coses estranyes—féu el llibre—et mostraré la guineu que va caure al pou i l'alosa que va cantar en el prat, i et parlaré d'una dolça nena que es deturà, un dia, per enraonar amb un llop. Però tens d'aprendre de llegir-me o sinó no podré mai portar-te vers aquella bella terra. Tens d'aprendre de llegir-me o no puc dir-te res de les coses que hi viuen.»

«Oh! n'aprendré!»—va acabar En Robert.

V

En aquell instant la porta s'obrí i entrà la mare d'En Robert. El llibre restava quiet i mut en terra.

En Robert va obrir els ulls i digué:

«Mare! Mare! He tingut un somni. He somniat que el llibre parlava. Ara si que aprendré de llegir.»

Traducció de l'anglès per
JOSEP F. FERRER

Vilanova.

Diversions

Al decidir-me a escriure aquestes ratlles no m'anima altre desig que satisfer la curiositat dels amics de ciutat que creuen que, per divertir-se, és precís viure en ella i no en les poblacions com Vilanova i Geltrú.

No seguiré en els diferents apartats del meu esboç d'article, cap ordre. Sé que tots els temes a tractar han de tenir poc interès pels llegidors, però els demano benevolença per endavant.

Comencem, doncs, pel deport.

Vilanova i Geltrú té un club de fut-bol. Sense previsions, però d'una vàlua sobradament coneguda entre les penyes deportives de la terra nostrada. És l'equip de l'Associació d'Alumnes Obrers, compost per un bon nombre de joves aimants de la virior de la raça i que ha conquerit ja un bon nom en el Grup de Promoció a què pertany. Aquest equip el poden veure els llegidors en la plana de gravats destinada gentilmente per JOVENTUT CATALANA a la nostra ciutat.

Teatre: Tres gran sales d'espectacles ofereixen de tant en tant programes selectes i tots ells es veuen sobradament concorreguts. El públic resta satisfet de les seves Empreses. Com a rumor ens permeten assabentar que tenen preparada la seva vinguda els conegudíssims tenors Hipòlit Làzaro i Emili Vendrell.

No fa gaire temps, ha estat inaugurat un Casal que porta per nom Foment del ball popular. La seva Directiva ens fa fruit de belles audicions de sardanes i ballets.

Compten amb diferents Societats, entre elles la catalana-humorística Grècia Grogà, quins actes es venen agradablement concorreguts.

Els aimants de l'aire lliure, han fet de la platja nostra lloc de reunió. Així ho demostren els molts establiments que han estat oberts en aquell lloc i altres de Vilanova.

Rambles, Parc, etc., són també llocs d'esbarjo, on, sota l'ombra dels arbres vells, hom reposa de les fadigues quotidianes...

Diversions! N'hi han per a triar!

JOSEP CONTIJOC

Vilanova i Geltrú.

COBLA - ORQUESTRA Mestre-Director:

TERRASSA Ramón Serrat

Contractes a Terrassa: J. Cabeza, Vall, 60 - Telèfon 5907: J. Llongueras, Grannios. 22 - Telèf. 6880

P. Forrellach, Arquimedes, 136 - Telèf. 6593
A Barcelona: J. Noguera Solà, Bruniquer, 38,
primer segona - Telèf. 4500 - A

: EUGENI PASCUAL :

Taller i venda de bicicletes i
accessoris per a les mateixes

Rbla. Principal, 73 - VILANOVA I GELTRÚ

L'ANGEL DEL CAMPANAR

Alat guerrer, donzell en llunyania,
fermall sagrat d'un món inconegut,
somriu's vistent dins l'alba fantasia
del nin qui et diu preclar i rei forçut.

Tu qui veus re florir encesa albada
al cant festiu d'alosa matinal
i sents l'oratge fresc i la ventada
com lleu sospir de brisa tardoral.

Arma el meu braç de noble vigoria
i el cor ritmejarà amb novell delit,
Tu qui vius cel amunt en l'ample via
per abastâ els estels de l'Infinit.

Angel del campanar ets per ma vila
espill de fortitud, iris de pau,
ungeix la cançó humil, fina i tranquil·la
amb la perennitat del mar tan blau.

Oh Pròs ardid, de faç lluenta i bruna,
sovint esguarda l'alt cloquè atraient
encimellat i blanc com raig de lluna
brillant amb resplendor de fos argent.

Brau estendart de creu senzilla i tosca,
vell ermità d'eixuta austeritat,
bonic farell radiant dins la nit fosca,
encís joiós d'un cel angelicat.

Oh gai amic de llums i ocells que volen
davall rica corona de safir,
albiros pel temps bell com reviscolen
camps maragdins daurats en l'avenir.

Angel del campanar de l'ala estesa
qui estimes tan als homes i a la mar,
sies Tu dolç conhort en ma feblesa
i l'alt xiprer pietós del vell fossar.

FRANCESC OLIVA

Vilanova i Geltrú.

CANÇÓ DEL NEGUIT NOCTURN

Amigueta dels ulls clâs
i de l'ànima vermella,
has collit els meus lilàs
però ets lluny com una estrella.
Els cavalls del neguiteig
han passat' arremorant-se.
Tota la joia que tinc,
tota la joia que em manca.

Una mica de frescor
ha baixat d'aquella estrella
i s'ha posat en la flor
oblidada de que és bella.

La música de la nit
cantava a la lluna clara:
tota la joia que tinc,
tota la joia que em manca.

Quan el dia s'obrirà
s'haurà fos la meravella
i l'ocell refilarà
la més dolça cantarella;
però el cor serà enyorós
del neguit que l'arborava:
tota la joia que tinc,
tota la joia que em manca.

CANÇÓ JOVENIL

A M. R.

Per la gràcia del teu somriure
i l'abundor del teu cabell;
per la joia que hi ha en ton riure
i se't fa llum a flor de pell;
perquè ets albada tremolosa,
plena de cants d'ocell.
I en el teu pit floreix la rosa
i en ton llavi el clavell.
La mà del vent que no reposa
ama esbullar-te el fi cabell.
I tu somrius victoriosa
en ésser encara més àgil que ell!

J. A. RICART

Vilanova i Geltrú.

ROSA VELLUTADA

Aquella hermosa poncella
que jo cuidava amb deliri,
aquest matí, mare meva,
joiosa he vist esclatar.
Quina rosa, mare meva!
son perfum ja m'ha encisat.

Quan el sol l'acariciava
en vellut s'ha transformat;
és la rosa més formosa
que al jardí he contemplat.

Vull deixar-la i que es transformi
ufanosa en bella flor,
per així podè oferir-la
a la mare del meu cor,
i juntar els nostres llavis
en la vellutada flor.

SALVADOR GARCIA

Vilanova i Geltrú.

Pas trist

La nau, majestuosa, anava avançant. Les veles desplegadas al vent, l'empenyien amb frisansa...

—Giocasta, Giocasta, podrem tornar més a la nostra bella terra? Podrem algun dia desembarcar en aquella costa tan nostra? El vent ens fa avançar; les naus corren per ell impel·lides... I no saps tu que ens porten a una terra desconeguda de nosaltres?...

I Giocasta, amb cara de faccions formoses, encara que amb una ombra de tristesa, figureta gentil, responia, alçant els ulls d'abaixats que els tenia, i mirant amorosament al jove cavaller:

—Si, Roderic; ho sé. Ens porten a terra llunyana. Un dels més poderosos quefes em vol, i per això ens ha raptat als dos, no podent a mi sola...

Els destorbaren d'aquest col·loqui els crits dels mariners que els anaven a portar la minça minestra, la suficient perquè llurs cossos no defallissin.

Roderic de Rofort era fill d'un renomnat guerrer creuat. En els freqüents atacs dels musulmans contra son castell, ben sovint els havia fet bons escarments, i sa fama s'era repandida per tota la comarca i d'altres llunyanes. Son fill, del qual estem parlant, adquirí de ben jove les qualitats del seu pare. El seu coratge era gran, sa generositat més encara, dues coses necessàries per tot bon guerrer. Havia ja forces vegades combatut al costat de son pare, defensant la fortalesa que habitaven.

A unes llègues se n'aixecava una altra d'imponent, molt anomenada també. Son amo i senyor, un valent guerrer, tenia una filla de tan bon cor, que realçava amb la seva humilitat, i era estimada i venerada de tothom qui la coneixia.

Roderic havia contret des de sa infantesa una forta amistat amb aquella noia. En sos entreteniments d'infant havia anat moltes vegades a jugar amb la Giocasta, filla d'aquell home exemplar.

A mesura que anaren creixent, l'afecte d'infants s'anà tornant en altre sentiment. Ambdós es corresponien; ambdós sentien igual afecte.

Llurs pares respectivament, hi conveniren de bon grat, car no els desplaïa aquell amor nascut de l'amistat d'infantesa.

Un quant temps després serien, doncs, feliços.

Entre les diferents esquadres de guerra que combatien en contra del castell veí, n'hi havia una en la que lluitava el mateix quefe de la tropa berberisca.

Mantes vegades havia vist aquella damisella que, en les hores de pau, passejava pels diferents llocs de les fortaleses. Si era pur o no, el cert és que el seu cor sentia un gran afecte per ella, i decidí fer-se-la seva de totes passades.

Petita glosa

... benedícite, universa germinantia in terra Domino.

(Del «Càntic dels tres donzells», v. XI.)

La nit... L'univers a la nit apar un cofret, un gran cofret; les muntanyes que retallen aquell horitzó curviforme, tan pur, tan límpid en l'alba, en la foscor dibuixen l'encaix de les dues parts d'una capsula: terra i firmament. I així, reclus l'univers, talment un cofret, dorm un son llarg, i, el parpelleig

Després de molts esforços i atacs contra els dos castells, un dia volgué la fatalitat que s'apoderés de tot, fent presoners a ells dos i emportant-se'ls a la seva terra.

Sabien aquests que un cop foren a lloc els separarien per a sempre més. Sabia ella que hauria d'ésser d'un altre i no de qui estimava. Ambdós, prometeren no oblidar-se més i estimar-se tota la vida...

I la nau corria, corria... Impel·lida pel vent, avançava llègues i més llègues...

PERE VINTRÓ OLIVERES

Vilanova i Geltrú.

Les esparidenyes

A Na Montserrat Camps

Aquelles esparidenyes
que a mercat et vaig comprar,
tan blanques i tan bufones
amb quin goig les saps portar!

Tos peus petits hi descanses
com ocellets en son nial,
les teves cames s'hi bressen
com les barques en la mar.

Quan camines ufanosa
els teus peus semblen volar.
Amb quin goig tes esparidenyes
les fas sempre trepitjar!

Quan hi balles les sardanes
semblen coloms voltejant,
semblen neu blanca a la fosca
i a la llum són com diamants.

Sé que les cuides, nineta,
perquè te les vaig donar...
Com fou mon primer regal
per sempre les guardaràs.

JOAN B. TURULL

Et veuré

Estic frisós, ple d'angoixa.
No sé si avui et veuré.
Aquest dubte m'aturmenta
i no em deixa viure a pler.

Estic frisós, ple d'angoixa...
Penso que veure't podré;
mes si no vols veure'm, vida,
ma vida, com podrà ser?

JOAN B. TURULL

de l'estelada i la rima de les quietuds confuses de la terra, arpegen a la faisó d'un respir... La nit: oh la nit!... L'aurora... oh jorn!... Misteris de la llunyania... de l'infinit... de l'eternitat... de l'Omnipotència Divina!...

A la sublimitat del temps i de l'espai hi requereix la lloança de l'ocellada, la lloança de les flors: i la humanitat ha de donar forçosament poetes, i ha de donar forçosament músics, artistes.

La bellesa va nèixer amb Déu; l'art va nèixer amb el món, i el món ha anat engendrant imitadors de l'art que viuran tota la vida del món.

QUIRZE ESTOP I PUIG

Sabadell.

ELOGI DE LA DONZELLA SABADELLENCA

En el constant deambular per la nostra Rambla—sacra-via ciutadana—ens havem dit moltes vegades amb complaença no exempta de cert orgull: Les nostres donzelles, tenen un encís tan particular que fa distingir-les de totes les altres. No és la delicada gironina d'ulls somniadors i flonja cabellera; ni l'arrogant tarragonina de mirada encesa i de cabell bru; ni la lleidatana plena de serenor; ni la gràcil «midinette» barcelonina; ni la distingida dameta de Figueres; ni és la ben plantada de la Costa Brava, ni tampoc l'exquisida damisella mallorquina. És senzillament la donzella sabadellenca per essència i per presència.

Potser un fisidleg, trobarà una explicació doctrinal a l'observar que Sabadell ha portat sempre una vida dinàmica que s'ha exterioritzat en el seu moviment aqueferrat; en el tragí continu i en l'emigració i immigració accentuada i d'aquesta diversitat de xocs i de creuaments amb habitants de poblacions germanes, n'ha crestatllitzat—millor potser, s'ha estilitzat—la donzella sabadellenca que porta quelcom de la fragància de totes les altres, però que no és com cap d'elles.

Mes no ens interessa la explicació científica que podrien donar-nos. Ens atenem al fet, però no ens importa la causa. Demés, que podria ésser desplaenta la contesta, perquè no sempre és agradable el saber la veritat absoluta.

Contemplem només, doncs, les nostres donzelles que omplen la Rambla en l'hora daurada del diumenge al mig-dia; en l'hora blava, quan el sol ja ha mort; en l'hora blanca de la llum nocturna; a l'eixir del treball; a l'entrar a la sardana; en el teatre...

Sempre i a tot arreu, com un alegre refrà de la cançó ciutadana, les nostres damiselles hi posen el picaroleig de la seva rialla i la gràcia joiosa de llur clara presència.

Moltes vegades a l'observar-les, havem evocat el record d'aquella deliciosa Mimí Pinson que diuen encisava per la seva elegància. Les nostres donzelles també com ella, captiven per llur elegant esbeltesa i no és per cert pel seu habillament, sinó perquè la elegància està en elles.

Les nostres damiselles jovençanes, porten en els seus ulls tota la vivesa d'un esperit inquiet; tota la tendresa de la dona catalana; la joia del treball; l'anhel d'amor; el desig de fruir; la petita flameta de la coqueria; les llàgrimes de la compassió; el somris de la pietosa comprensió i una fervor intensa per tota cosa nostra.

En aquests dies assoleiats, hom endevina sota les teles vaporoses dels seus trajos, les turgències del seu cos; la sedositat de la seva pell i el tint somrosat de llur carn tremant, que viu, que anhela, que espera o que ja enyora...

Un incompreensible distanciament entre els joves i les donzelles, però, no permet que floreixi amb més freqüència la il·lusòria i perfumada poncella d'un idilli; la roja rosa d'un amor encès; la idealitzada floreta de l'esperança o que boi marcint-se, es desfulli la crisantema del desengany.

Damisella bruna de la boca roja; donzelleta blonda d'ulls blaus, transparents; la de cabells negres i ulls inquietadors; la del posat hieràtic; la del riure constant; la del perfil de Madonna; la dels clotets capriciosos en les galtes: a totes les que posen en les nostres vies la enervant fragància de la vostra joventut, per si algú se n'oblidés, un humil trovaire llença fervorosament als vostres peus aquesta braçada de flors.

J. SERRACANT MANAU

Sabadell, juliol 1925.

No deixin d'instal·lar la moderna i avantatjosa

CUINA DE GAS

Informes: La
Energia S. A.
Secció de Gas
SABADELL

¡¡ Terrassencs... i
Hostes de Terrassa !!

Sapigueu que a la

FONDA-RESTAURANT
CATALUNYA

se us ofereixen coberts especials a 4 ptes. amb tres plats escullits, postres, pa i vi llegítim del Sindicat Agrícola de Terrassa.

Per 6 ptes. uns coberts compostos de entremesos variats: Canalons o Arròs a la Valenciana, Llagosta a l'Americana, Pollastre, Postres, Vi llegítim del Sindicat Agrícola i Xampany.

Adreceu les comandes a

ESTEVE POLLS

Fonda-Restaurant CATALUNYA

Gabafxonts, 12
Telèfon 6035

Terrassa

Les armes de Sabadell

A la seba de l'Escut ⁽¹⁾

Al camp d'argent on creixies
 la guerra s'ha congriat,
 ja et resten, seba, pocs dies
 per ser més el que has estat.

Ja branden els déus la dalla
 apunt de segar-te arran,
 ja preparen ta mortalla
 i el sot on te colgaran.

Aviat ta cabellera
 orgull de la nostra gent
 la veuràs volar lleugera
 juguina de pluja i vent.

Tes arrels fondes i tortes
 com cent cames desiguals,
 cauran, feta burla, mortes
 dessota dels quatre pals.

I ta sina tan inflada,
 noble orgull del viure teu,
 finirà tota esventrada
 de reial corona al peu.

El suc de ton si, oh seba!
 qui et colpeixi esquixarà,
 coïssor que haurà essent teva
 a quants ulls farà plorà!

.

Adén honors, adén glòries,
 adén musiques i cants;
 adén llegendes i històries
 que et feren gran entre grans.

Ja ton soli de princesa
 balandreja arreu on vas;
 si un dia fores deesa,
 demà, digues, què seràs?

On la ciutat reffloria,
 reffloria el teu perfum;
 mes tes grandeses d'un dia
 seran prompte boira i fum.

Ets un sol que va a la posta,
 ets cap-vespre de claror;
 apenes si et queda aumosta
 ni de seba ni de flor.

.

Si com heràldic emblema
 passejares per mig món,
 i entre rialles i flemma
 portaves ben alt el front;

si les festes presidies
 i els dols i les malvestats,
 i saps nostres alegries,
 nostres virtuts i pecats;

si de reis, bisbes i batlles
 i magistrats i senyors
 tu guardaves les espatlles
 i ells et retien honors;

si per la seba es venien
 nostres teles als mercats,
 i sols amb seba florien
 centenars d'acabats;

si coneixes nostre viure,
 nostre enginy i nostres plors,
 nostra manera de riure
 i tots els nostres amors;

si tant en pau com en guerra
 simbolitzen nostre anhel
 tes arrels furgant a terra
 i tos grills alçats al cel;

si com signe de creixensa
 els passats et van posà
 i com ta fecúndia immensa
 ara és gran nostre Valrà,

mereixes bé de la Pàtria
 i bé de tot Sabadell;
 qui, seba, no t'idolàtria
 o bé és ingrát o és masell;

que qui de segles ampara
 ses armes amb els seus grills,
 i al poble com bona mare
 ha donat sempre bons fills,

qui, com ella, amb grossa ufana
 a la terra catalana
 dóna essències de virtut,
 no mereix que amb males tries
 vagi a les escombraries
 arrencada de l'Escut.

S. SABATER OLIVER

Sabadell, 1919.

(1) Contribució a l'enquesta de l'Ajuntament de la
 ciutat de Sabadell sobre la conveniència de substituir-la
 o no. Això en 1919, però en 1925 hi ha un tribut per
 qui usi les armes de la ciutat i per tant la seba, que
 no volem ensenyar-la, o ensenyar-la poc.—(N. de l'A.).

Camí de Meravella

Veles esteses en la mar llatina...
 —gavines blanques han emprès el vol—
 Mon esperit vers elles s'encamina
 enyoradís de sol.

Fretura de la mar, cançó sonora...
 —ara són àlgids els meus pensaments—
 Les naus i jo, devots, tenim alhora
 idèntics frisaments.

Veles esteses en la mar llatina...
 —l'ànima meva és una vela al mar—
 Una illusió m'exulta i m'encamina
 directament al far.

Si sóc donat a la visió serena
 d'aquesta llum que frisa per l'espai,
 el meu amor a quin tocom m'emmena
 que no hi present esglai?

RAMON RIBERA

Sabadell

SABÓ

Es el millor
per a rentar
la roba -- --

RESTAURANT

EUTERPE

MARTÍ GERMANS

Coberts i servei a la carta
Salons per a banquets

Rambla, 1 i 3
Telèfon 489

SABADELL

BALLÚS

DENTISTA

SABADELL

TELÈFON 163

MOBLES
DE TOTES
CLASSES

Construcció propia
Preus reduïts

SUCCESSOR
DE

HUMET I CAROL

SABADELL

Carrer Salut, 59 - (enfrent Font-Nova) - Telèfon 151

Llibreria,
Periòdics
il·lustrats,
Llibres,
Revistes

Joan Munné

III

Sant Joan, 64

Servei d'en-
càrrecs per
Barcelona

SABADELL

CONSTRUCCIÓ DE CARRUATGES

Especialitat en carroceries
de luxe, turisme i indústria

TREBALLS DE
PLANXISTERIA

SALVADOR CABA

- Telèfon 1198 -

SABADELL

Montseny, 14 i 16

Llevant, 87

JOIERIA

DE

Carles Fullola

SABADELL

Rambla, 36

Telèfon 482

Nostre Homenatge al Mestre Guimerà

Tal com dèiem en el darrer número, anotem a continuació la llista dels llegidors que contribuïren amb alguna quantitat a l'adquisició de la corona que JOVENTUT CATALANA dedicà al plorat Mestre :

	Ptes.
JOVENTUT CATALANA	15,—
Josep Trullàs Riera	2,—
R. G. P.	1,—
R. P. de G.	1,—
Teresa Trullàs Riera	1,—
Anton Balcells	1,—
Ramon Claperols	1,—
Adela Surribas	0,50
Sever Ciutadà	2,—
E. R. T.	1,—
G. de L.	1,—
Raimond Parra	0,50
Joan Mussons	1,—
Agustí Subirats	5,—
Laura Alcaide	1,—
Germans Boadella	1,—
Joan Tur	1,—
Teresa Gombau	1,—
Enric Amo	2,—
Ernestina Prat	2,50
Maria Caset de Trullàs	2,—
Joan Trullàs i Riera	3,—
Jordi Castel	2,—

DE CARDONA

Dolors Garrigó	1,—
Dolors Claret	1,—
Maria Banqué	0,50
Pepeta Banqué	0,50
Balbina Mascaró	0,50
Celedònia Sancristòfol	0,30
Pietat Boixader	0,30
Miquel Badia	0,30
Ramon Badia	0,30
Ramon Corbera	0,30
Josep Guix	0,30
Joan Silvestre	0,30
Père Silvestre	0,30
Josep Santandreu	0,30
Josep Vilalta	0,30
Rafel Reig	0,30
Un escolà	0,10
Miquel Vilajosana	0,30
Artur Gras	0,30
Antoni Castellà	0,30
Josep Tarrés	0,30
Ramon Garrigó	0,30

Josep M. ^a Borqué	2,50
Josep M. ^a Brunet	2,—
Leopold Ribes	2,—
Josep Badal	1,—

DE VILANOVA

Roc Català	1,—
Ramon Duran	1,—

Agustina Duran	1,—
«Penya Desesperats»	10,—
Joan Rovira	1,—
Miquel Espina	2,—
Maria Saurí	1,—
Agustí Sanmartí	1,—
Eduard Serra	2,—
B. Ribas Bancells	2,—

Suma i segueix..... 86,40

	Ptes.
Suma anterior.....	86,40
Josep Torner (Petit Català)	5,—
Rosa Chimeno Vilà i germans	2,—
Eduard Garcia Capdevila	0,50

DE REUS

Josep Estalella	1,—
Joaquim Marcó	0,50
Enric Marcó	1,—
Ramon Sánchez	1,—
Pau Sabadell	0,50
Joan Pallerols	0,50
Josep Siré	0,50
Marian Guiot	1,—
Estanislau Pedrola	3,—
Josep M. ^a Torrell	1,—
Artemi Bergadà	1,—
Josep Vinaixa	1,—

DE MADRID

J. Vidal	5,—
Eduard Borsot	1,—
Josefina Flores	2,—
Jacint Roura	1,50
Júlia Blasco	5,—
Companyes Huguet, Costa, Gras, Argemí i Llopart	5,—
Pere J. Ferrer Maluquer	2,—
Teresa Pinyes	0,50
Concepció Pinyes	0,50
Pere Amat	1,—
G. E. Joventut Catalana	9,—
Maria Bailo, Antònia Sarrats i Maria Pol	3,—
Tancji Tama	1,20
Rosa de Gericó	1,—
Maria Magda Casanovas	2,—
Joan Paradedà	2,50
Maria Ferrer	2,50
Josep M. ^a Plans	0,50
Francesc Aragonés	1,—
Anicet Salvans	1,—
Cuatre catalanes d'Arenys	3,50

Total..... 156,60

que s'han distribuït de la següent manera, tota vegada que després de tancada la subscripció i adquirida la corona, encara es reberen més donatius dels que hem anotat :

Corona	92,—
Cinta	21,—
A un mosso, per portar-la	1,—
Cotxe al cementiri	15,—
A «La Publicita» i destinades al monument del Mestre	27,60

Total..... 156,60

Novament donem les més corals mercès a totes les persones que figuren en la llista que inserim avui. Que cada any, al complir-se l'aniversari del traspàs del plorat patrici, es recordin de les seves gestes heròiques i li dediquin un record pietós com el que suara li han dedicat per mitjà de la més modesta, si, però més ferventa admiradora seva, de les Revistes que veuen la llum a Catalunya.

JOVENTUT CATALANA, doncs, tramet una forta encaixada d'amic a tots plegats.

L'ACTUALITAT GRÀFICA

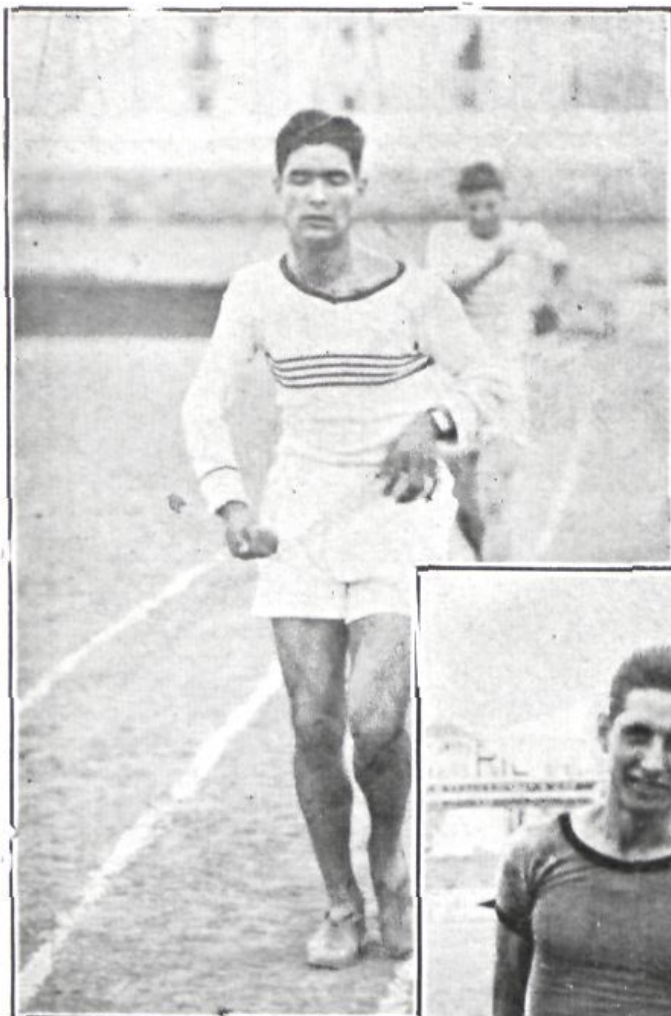

ESTELLE TAYLOR

cèlebre actriu cinematogràfica, esposa del boxejador Jack Dempsey

BIBLIOTECA PARTICULAR,
ESTANISLAU ROIG GINS
BARCELONA

ATLETISME A L'“UNIO SPORTIVA DE SANS”

Dissabte passat va tenir lloc en el camp del club titular, la prova de 5000 metres en la qual N'Eduard Soler va assolir extraoficialment el record d'Espanya que pertanyia a n'En Meléndez per 24 minuts i 12 segons. En Soler, que va fer la cursa en 23 minuts 57 segons i $\frac{1}{5}$, pot veu-

res en la primera foto, durant la cursa i sol en la segona. En la tercera poden veure En Medina i l'Oller que assoliren els 2.º i 3.er llocs. El gravat del peu reproduceix un dels moments d'aquesta prova, que tan bon record ha deixat entre els atletes de la nostra terra.

PER LES NOSTRES PLATGES

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

DOS ASPECTES DE LA COSTA CATALANA A L'HORA DEL BANY

Fent un parèntesi a la vida quotidiana, i a punt de fer el capbucó...

Animat aspecte de la platja.

CANET

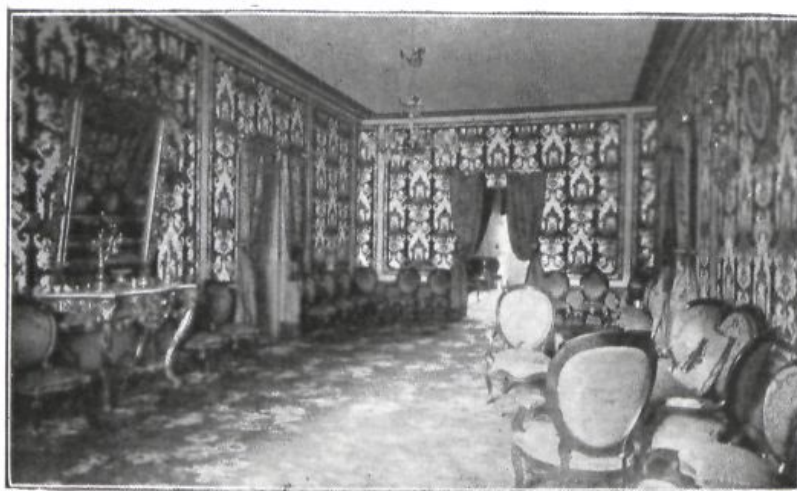
Sortida de la Processó marítima en la festa de Santa Cristina.

La processó de barques engalanades, arribant a Santa Cristina.

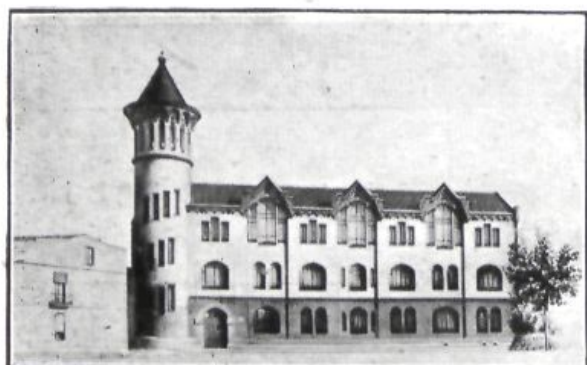
(Fotos Serra Beltràn)

Escola
Industrial
d'Arts i Oficis

La
magnífica
Rambla

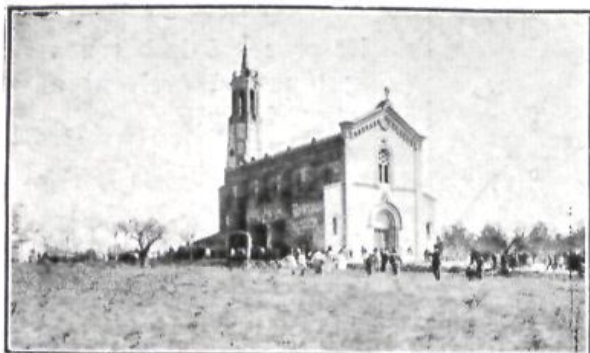
Sumptuós
saló
de la casa
Turull

Sala
de
dibuix
de la Escola
Industrial

Caixa
d'
Estalvis

Torre
d'
aigües

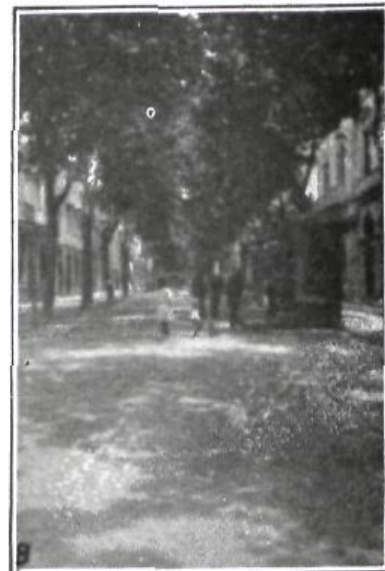
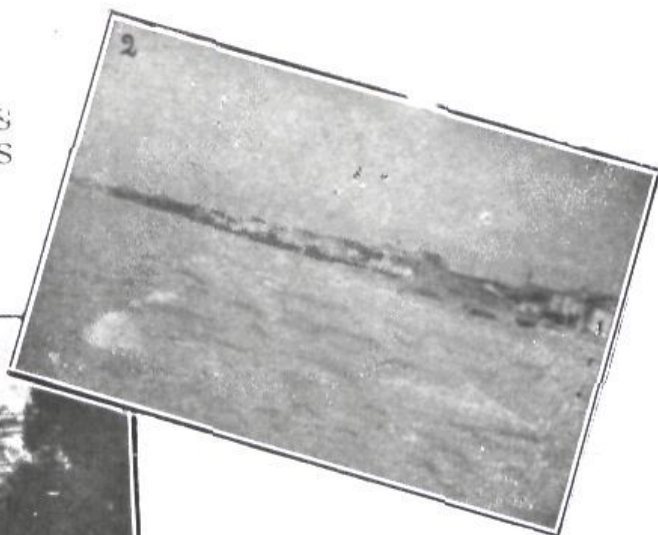
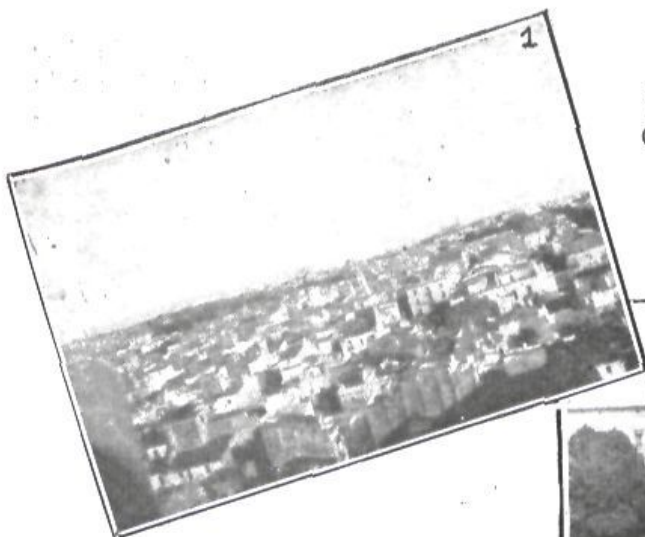
Santuari
de Nostra
Dona de
la Salut

Plà
del bosc
de
can Feu

(Fots. Francarl)

1 i 2
VISTES
GENERALS

3.- Col·legi d'Escolapis.

4.- Rambla.

5.- Estació.

6.- Campanar de l'església de St. Antoni.

7.- Equip de Futbol de l'Associació

8.- Rambla Principal.

9.- Castell de la Geltrú.

10.- Biblioteca Museu Balaguer.

(Fotos Contijoc)

LA SARDANA, DANSA NOSTRA

La Festa de Ger-
manor al bosc de
Càn Feu, de Sa-
badell.

(Fot. Popbla)

A Arenys de Mar

(Fot. Graupera)

El nume-
rós public
que asistí
al bosc
de Càn
Feu.

(Fot.
Francari)

L'Aplec
de la To-
rre d'en
Baró.

(Fot.
Arisa)

NOTES V A R I E S

MONTBLANC: Festa de Sant Cristòfol.

(Fot. Pujadas)

SARRIÀ: La processó del Sagrat Cor.

(Fot. Bonet)

ARENYS DE MAR: Tirada de platets organitzada per l'Associació de Caçadors.

(Fot. Graupera)

OLOT: Damiseles d'una agrupació lluint la clàssica barretina catalana.

(Fot. Jaume)

DE FORA CASA

ELS PROGRESSOS DE L'AVIACIÓ

Un nou model de helicòpter,
quines proves es varen fer
darrerament

LA DARRERA EXPEDICIÓ AL POL NORD

El famós explorador Amundsen al
desembarcar a Oslo, de retorn de
la seva expedició al Pol Te a l'es-
querra, el tinent aviador norueg
Mr. Dietrichson i a la dreta el seu
company d'expedició, Mr. Elsworth,
nordamericà

(Fotos Vidal)

En aquesta secció publiquem totes aquelles preguntes que ens vénen dels nostres cars llegidors, ja siguin de caràcter històric, literari, artístic o científic, qüestions d'actualitat, modes, lectures, labors femenines etc., etc., les quals són contestades en aquesta mateixa secció pels redactors de la Revista o pels llegidors que, espontàniament, vulguin formular la resposta

(RESERVAT EL DRET D'ADMISSIÓ)

PREGUNTES

- 376.—En Josep Guinart i Franquesa, de Llagostera (Girona), pregunta a Rosa Maria del Monestir, si per a posar música a la seva poesia li és més plaent que li enviï una tarja de presentació per al mestre amic seu, o bé si vol enviar-li ella la poesia perquè la porti ell mateix. (L'adreça està indicada a dalt). En el primer cas, pot contestar per mitjà de la secció «Preguntes i respostes» de JOVENTUT CATALANA; en el segon, jo portaré la poesia al compositor i cuidaré després de fer arribar la música a mans de Rosa Maria.
- 377.—Diu Joan Castañé: Per una curiositat m'interessaria molt saber si entre els llegidors de JOVENTUT CATALANA hi ha algun que coneguéss alguns detalls respecte unes revistes de joventut ja desaparegudes: qui fou el director de «Jovent d'ara» i motius que l'obliguen a suspendre-la; el director de «Ginesta», i si tornarà a reaparèixer com anunciava; i «Flames Noves» si definitivament ha suspès la seva publicació.
- 378.—Amia ens pregunta: Hi ha algun simpàtic llegidor o gentil llegidora que em pugui donar el seu parer i opinió sobre el feminisme?
- 379.—Marina sollicita de la bondat dels lectors de JOVENTUT CATALANA que sien publicades en aquestes pàgines les cançons següents: Una que comença així: «Si jo en fos cançonaire—faria una cançó,—diria que ets la noia», etc.
- L'altra és la sardana «Canta, tenora», que cantava Mercè Serós.
- Una poesia a la memòria de Mossèn Cinto titulada «La mort del poeta», per Manuel Folch.
- Una altra poesia publicada a «En Patufet», que comença així: «En Patufet és un galant—xicot tot ple d'humor i gràcia»...
- També sollicita la lletra de la cançó «Voltant la senyera».
- Demés sollicita una companya per a tenir-hi correspondència. Si alguna senyoreta vol acceptar aquesta proposta que es serveixi indicar-m'ho en aquesta secció.
- 380.—Barres de sang demana si algun lector o lectora de JOVENTUT CATALANA podria proporcionar-li l'adreça dels escriptors Josep M.ª Folch i Torres i Suriñach Senties.
- JOVENTUT CATALANA li contesta en part, dient-li que la primera ja ha estat donada des d'aquesta mateixa secció.
- 381.—Una gentil padrineta fa la següent pregunta: Algun amable lector sabria dir-me quan celebren el sant les que porten el nom de Griselda, doncs vaig ésser padrina d'una nena i agradant-me aquest nom que vaig trobar en una de les novel·les d'En Josep M.ª Folch i Torres, li vaig posar i el Rector de la parròquia on fou batejada em digué que existia, però no l'he sabut trobar en cap calendari. Si no és un nom verdader, voldrien dir-me si és un diminutiu o de què prové?
- 382.—Existeix una poesia titulada «El cementiri de nit» i una altra quin títol no recordo però que se comença així: «En un castello perdut—entre boscos e jardins», que com són conegudes, espero de l'amabilitat dels llegidors de «JOVENTUT CATALANA» que les remetran, amb el que em faran una mercè que els hi agrairà En M. Balaguer.
- 383.—Una ganxeta agrairia que es publicués en aquesta secció la cançó popular catalana «Pastoral de vano», d'Apelles Mestres.
- També desitjaria correspondència en targetes postals reproduint carrers, places, edificis, etc., de diferents ciutats i viles de Catalunya. Per si a algú li plau aquest canvi, pot escriure a la següent adreça: Maria Assumpta Lomba, Raseta de Sales, 10, primer, Reus.
- 384.—Roser Maria diu: Hí hauria alguna simpàtica llegidora catalana com jo que volgués mantenir correspondència per parlar de la nostra literatura, història, costums, etc.?
- 385.—En Josep Cabanas, que viu a Rubí, carrer de Pi i Margall, 8, segon, ens diu: Desitjaria i agrairia a tot bon català que sapigués alguna col·locació per escriptori, cobrador o cosa semblant, m'ho comunicués, perquè em trobo sense feina, després d'haver perdut una fiança que m'han estafat; puc donar proves de la meua conducta anterior.
- 386.—Un artiller del Regiment a cavall (Madrid), molt respectuosament proposa: Que per a conrear la nostra gloriosa parla i fer pràctiques d'ortografia en ella, desitjaria sostenir correspondència amb damisella catalana. La que es digni dispensar-l'hi aquest favor, pot inserir la seva adreça en aquesta secció. I per si li és més fàcil i ho estima convenient, pot enviar-la a aquesta: Artilleria, Regiment a cavall, 2.ª Bateria, Carabanchel (Madrid). M. Anglada.
- 387.—Montserrat Cortadellas desitjaria tenir correspondència amb jove català, a poder ésser segarrenc, per a perfeccionar l'ortografia de la nostra parla. Pot escriure al carrer Xuclà, 15, primer esquerra, Barcelona.
- 388.—Salta-taulells diu: em sabria dir algú la traducció de la paraula «corte», referint-se per exemple a un corte de vestit? La paraula «tall» no la trobo prou apropiada.
- 389.—Josep Pujol pregunta: Quina és l'adreça de l'archimilionari nordamericà i fabricant de cotxes automòbils Henry Ford? Sabria dir-me algun atent llegidor d'aquesta Revista els llibres publicats d'Urbanitat o sien d'Etiqueta, qui els ha publicat i el preu? Aiximateix desitjaria saber si hi han alguns llibres que tractin d'excursions a

peu, i també els mapes de Catalunya, el preu i on podria adquirir-los.

- 390.—*Pascual Fabra*, de Sao Paulo (Brasil), ens pregunta. Primer: Hi ha algú que conegui l'adreça de Pere Brugués, Bauzà, Moni, Vilà i altres, estudiants de la Universitat Industrial del curs de secció preparatòria en el segon any pel 1921-1922? Segon: Hi haurà alguna gentil donzella catalana que vulgui establir correspondència amb jove de 18 anys, per perfeccionar-me en l'idioma nadiu, ja que el meu canvi de país me l'ha fet oblidar? Canviariem targetes postals, diaris, etc. L'adreça és Rua Coronel Seolra, 19.
- 391.—*Lluís Calvis de Santgenís*. «Renaixement». Artesa de Segre. M'agradaria platicar amb senyoreta devota fidel de la Moda, canviar impressions en el referent a què pensen les damiselles del dia sobre aquest punt; què creuen que creiem els joves i el què realment sentim uns i altres d'una damisella habillada segons el darrer crit. Dongui adreça i em posaré en comunicació per al fi esmentat.
- 392.—*P. A. G.* desitjaria sapiguer on podria adquirir l'obra de l'immortal Angel Guimerà «Joan Dalla».
- 393.—*En Josep M.ª Torrell*, de Reus, carrer Fortuny, 10, desitjaria crenar correspondència per a practicar nostra parla volguda, amb damisella barcelonina. Si hi ha alguna tan amable llegidora de la Revista que vulgui complaure'l, pot enviar-li l'adreça per mitjà d'aquesta secció si no vol fer-ho directament. Mercès anticipades ens dóna per qui vulgui accedir a son prec.
- 394.—*Francis Kett* proposa que en les planes d'aquesta revista hi sigui publicada una llista de les paraules mig castellanes que s'usen en nostra parla per tal que els llegidors esmenin en llurs converses dits defectes. També voldria sapiguer el reglament del joc d'escacs.
- 395.—*Petons... petons... petons...* demana la llista de tots els setmanaris i revistes que actualment es publiquen en català. Agrairia se li indiqui el preu i si surten setmanalment, quinzenalment o bé mensualment. Demés agrairia se li enviés la lletra de certa cançó que fa així: «La mare ens desvetlla—de genolls al llit—amb les mans plegades—i Parenostre ben dit».
- 396.—*Flor daurada* ens demana la lletra de «La pubilla empordanesa» i «La joia de l'Empordà», i els noms dels seus autors. Demés li interessa una poesia que sap comença: «Nit de juny—quantes

estrelles—brillen al firmament—tantes vegades—sigui alabat—el Santíssim Sagrament», de Mossen Cinto.

- 397.—*Isidre Tirvió* desitjaria sapiguer on podria trobar «Roda el món i torna al Born», d'En Santiago Rusiñol.
- 398.—*Enric Amo* diu: Em podria dir-me N'Edmon Lafon o algun altre llegidor d'aquesta Revista si es publiquen en la República d'Andorra periòdics escrits en la nostra llengua i de publicar-se'n, llur nom i adreça?
- 399.—*Ramon Duran* ens pregunta on podria trobar la lletra de la sardana «Quan era xiqueta».
- 400.—*Lluís G. Bover* prega als corresponents fotògrafs de JOVENTUT CATALANA li diguin des d'aquesta secció quina marca d'aparells fotogràfics els hi sembla millor, puix desitja adquirir-ne un i li cal orientar-se.
- 401.—*Na Maria Tura* voldria que alguna amable llegidora li digués quin pentinat es podria fer per anar a la moda sense tallar-se els cabells. La mateixa desitjaria li diguessin en quin local de Sant Andreu ensenyen de ballar sardanes. També desitjaria li fos enviada la cançó titulada «La Rosó». I que li diguessin què podria fer perquè els ullets de les espadenyes de sardanista no li estripessin les mitges. Desitjaria també li fos enviada la cançó titulada «La ciutat de Lleida»; si no fos possible d'enviar-me-la, em diguin en quina llibreria la podria trobar i el seu preu.
- 402.—*Joaquim Villach Garcia i Esteve Escuder Barés*, soldats de la Comandància d'Artilleria de Melilla, 2.ª Bateria, Destacament d'Afsó, ens demanen padrina de guerra. Oi que en trobaran, amables llegidores?
- 403.—*Armengol de Provençals* pregunta: En el terreny que avui ocupa el «Cinema Bohèmia», anys enrra hi estava aixecat un teatre, denominat «Las Artes» que un incendi va destruir-lo. Algun amable lector o lectora d'aquesta Revista em podria assabentar de la data en què ocorregué el sinistre?
- 404.—*Ara més que mai* pregunta si algun aixerit lector o lectora li podria proporcionar les adreces dels senyors Antoni Rovira Virgili i Manuel Folch i Torres. Li interessa també els fills que té el senyor Antoni Rovira Virgili.
- 405.—*Júlia Miravittles* desitjaria cursar correspondència amb un jove barceloní a fi de perfeccionar-se amb nostre idioma. L'adreça: Orfeó Manresà, Manresa.

RESPOSTES

- 185.—*Francesc Guillerà* contesta a *Rosella catalana* i li diu: Admeten senyoretetes; la quota d'entrada és de 10 pessetes i 5 pessetes cada mes pagades per trimestre. La Direcció és a la Plaça del Teatre, a sobre mateix del Principal Palace. Les oficines estan obertes de nou a una i de quatre a nou de la tarda. Les insígnies les ven el mateix club al preu de 1'50 pessetes.
- 186.—*Prat* contesta a *Un català* (pregunta 186), que en la porteria de l'Escola Municipal de Música de Barcelona trobarà per pocs cèntims un resum de Teoria de Música. Li aconsello si no en sap gaire, que la compri. Si ja en té alguns coneixements li recomano la Teoria de la Música de A. Danhauser. Està editada en francès i també en castellà, al preu de sis pessetes. És la teoria millor que existeix.
- 187.—*G. F.* contesta a *Un Català* dient-li que hi ha un tractat de Teoria Musical, d'En Danhauser, traduït al castellà, que és molt extens i val sis pessetes. Però també n'hi ha un altre de Mercè Davalillo, amb lletres encoratjadores dels mestres Lamothe i Breton, que amb això sol recomanen

l'obra, i és d'un preu molt més econòmic; val 1'50 pessetes.

- 188.—*Antoni Valls Roviralta* contesta a *Un català* (pregunta 186): Llegeixi la teoria del Liceu Barcelonès, qual teoria és molt bona; jo l'estudio.
- 189.—*Love Sick* ens envia les següents respostes: A la pregunta 187, de *Q. A. S.*: La Federació Catalana de Clubs de Futbol obrí una subscripció pro monument Guimerà, en la que hi contribuïren, segons tinc entès (i si mal no recordo ho féu públic la dita Federació), tots els clubs afiliats, excepte el R. C. D. Español. Puc assegurar-li que el F. C. Barcelona hi suscribí mil pessetes.
- A la 188, de *J. Pascual Coll*: El Teatre Català Romea pot encabir mil cinc centes persones. El Palau de la Música Catalana, dues mil.
- ASidi-ha-ben-sopat* (per què no un pseudònim més senzill?), en la seva pregunta 198: El mot «sacatapos» és, efectivament, castellà, el seu equivalent al català és «tirabuixó», el que ve sens dubte de la forma que generalment té aquest aparell tan pràctic com senzill.
- 190.—La *Penya «Desesperats»* contesta a *J. Pascual*

Coll que caben 1.500 espectadors en el Teatre Català Romea, el qual fou inaugurat l'any 1868, essent reformat completament l'any 1913. El Palau de la Música Catalana té 2.000 seients, essent començada la construcció el 10 d'abril de 1905 i inaugurat el 9 de febrer de 1908. En quant a les adreces de la Torre Eiffel i el Teatre de l'Opéra de París, no és necessària sapiguer la direcció. Sols cal que posi «Tour Eiffel-Paris» i «Théâtre de l'Opéra-Avenue de l'Opéra-Paris», i també arribaran al seu destí.

191.—*Ll. Rosalt* contesta a la pregunta 188, de *J. Pascual Coll*: La cabuda del Teatre Romea és de 1.500 persones i la del Palau de la Música Catalana és de 2.000 espectadors. L'adreça de la Torre Eiffel és Avenue Bourdonnais, però la dels amics de la Torre Eiffel, que són els encarregats dels Ràdio-Concerts, és Rue Gerando, 6, París, (9ème). L'adreça del Teatre de l'Opéra, és Place de l'Opéra, París.

192.—*Roc Bell* i *Joan Fuster*, han tramès per a *Joan Saumell*, pregunta 189 la lletra de «Un ós, un gos, un gat i un senyor de Sant Cugat», que copiem:

Un senyor que es diu Ambrós—i que és fill de Sant Cugat,—l'any passat va comprà un gos,—que, junt amb un ós i un gat,—li va dà un disgust molt gros.—Quasi sempre un gat negrós—corria pel seu terrat,—i un senyor molt ric i rosetenia a sa casa un ós—en una gàvia tancat.—Sembla un quènto el que ha passat—ara farà un mes o dos—i que un record ha deixat,—entre l'ós, el gat, el gos—i el senyor de Sant Cugat.—Dinant estava amb el gos—el senyor de Sant Cugat,—quan va entrar-hi molt furiós,—per la finestra el gat gros—que venia del terrat.—Va entrar tan rabiós el gat—que al moment de veure el gos—quedà amb la cua enrampat;—sobre el gos es tira aviat—rodant per terra tots dos.—Al veure això, molt cremat,—el senyor de Sant Cugat,—va exclamar tot rabiós:—Aquest dimoni de gat—em farà perdre el meu gos!—I esgarrapant molt al gos—i fent gran soroll el gat—se sentí un bram espantós;—i és que s'havia escapat—de la seva gàvia l'ós.—Enfilant-se pel terrat,—va sentir l'escàndol gros—que feien el gos i el gat;—i al sentí un xiscle del gos—cap allí l'ós se n'ha anat.—Quan a la porta ja és l'ós,—tal cop de cap ha donat,—que al sentir-ho el gat i el gos—més ràbia agafen tots dos,—sortint mig ferit el gat.—La porta va picant l'ós;—el gos sempre contra el gat,—el gat, a sobre del gos,—i el senyor de Sant Cugat—picant de peus i rabiós.—L'ós la porta ja ha esbotzat,—i fent un bram horrorós,—entra, veu el gat i el gos,—i rabiós menja del gat—una cama, i dos del gos.—El senyor de Sant Cugat,—al veure el quadro grandíols,—entre l'ós, el gos i el gat,—un ganivet ha agafat—i rabiós va contra l'ós.—Es posa aquest més furiós—al sentir-se un xic punxat,—i en un moment espantós—es menja el cap del gat—i dos cames més del gos.—Lavors, el senyor, cremat,—veient sens cames el gos—i menjat el cap del gat,—cadires, plats, esverat,—tot ho tira contra l'ós.—L'ós, que ja estava afamat,—veu a terra el gat i el gos,—acosta la boca al gat,—i amb una bocada o dos,—gat i gos l'ós s'ha menjat.—Al veure's sense el seu gos—el senyor de Sant Cugat,—contra l'ós n'ava, rabiós,—i cridava molt cremat:—Me la pagaràs, mocós!—Al dir-li això, ja ha agafat—un revòlver bastant gros,—li tira un tiro, enfadat,—toca al mig del nas de l'ós—i cau a terra estirat.—Veient tot el que ha pas-

sat—i sent mort ja gat i gos,—el senyor de Sant Cugat—es tira un tiro enrabiàt—i cau mort sobre de l'ós.—I com que va morí el gat—seguit del gos i de l'ós—i el senyor de Sant Cugat,—dono aquí per acabat—aquest quènto misteriós. — J. STARAMSA.

193.—*Nasroent* i *Marian Guiot* han tramès la poesia «Les dues ombres» per al senyor Joan Saumell, que ja fou publicada en aquestes planes.

194.—*G. F.* contesta a *Barbablanc de Sallent* (pregunta 190), dient-li que no fa pas gaires dies la revista «Coses de Catalunya» va publicar el retrat d'En Pep Ventura. Dita revista es ven a tots els kioscos, i consti que no faig propaganda. Respecte a la pregunta de quina és la millor sardana i el millor compositor, haig de manifestar-li que és qüestió de gustos. Els crítics diuen una cosa, i els mestres, salvant les seves, com és natural, no tenen el mateix parer. El millor per a vostè, vull dir que la millor per a vostè és la que li agradi més.

En canvi, la Penya «Desesperats» té l'opinió que el millor compositor de sardanes és En Pep Ventura. En quant a la sardana que ha tingut més èxit, són tantes les bones que s'han publicat, que és molt difícil precisar-ho. Però, per nosaltres, com a catalana és «La Santa Espina»; com a música immillorable, «Per tu ploro», i com a popular, «El saltiró de la cardina».

195.—*Apoteko* contesta a *Una nina rossa* per a dir-li que l'adreça legal de la (K. E. F.) «Kataluna Esperantista Federacio» està al carrer del Carme, 30, Ateneu Enciclopèdic Popular, però si li convé un afer depressa pot dirigir-se tots els matins al Liceu Dalmau, València, 245, o al Dr. Bartomeu, de la plaça Universitat.

196.—*Mac* i *Antoni Valls Roviralta*, han tramès també per *Una nina rossa* aquella adreça.

197.—*Josep Alberich* contesta a *Un català* dient-li que pot adquirir el diccionari Català-Esperanto i Esperanto-Català a les llibreries Catalònia, Plaça de Catalunya, 17, i Nacional i Estrangera, Rambla de Catalunya, 72.

198.—*J. Agorreta* envia la resposta a la pregunta 192 i diu: Jo tinc un diccionari de la rima anomenat «Diccionari de la Rima de la Llengua Catalana», de Mossèn Fèlix Quer i Cassart, el qual segurament trobarà a la llibreria «La Hormiga de Oro», del carrer dels Arcs.

199.—*Josep de Reixach* li diu: Existeix un diccionari de la rima catalana del qual n'és autor Mossèn Fèlix Quer i Cassart, editat l'any 1925. Un exemplar està en mon poder que amb molt gust el poso a la seva disposició si m'indica adreça.

200.—*Apoteko* contesta a *Un català*, que el diccionari d'esperanto, així como altres llibres i revistes d'Esperanto, els trobarà a la llibreria de la Plaça de Catalunya, 17, i també en les llibreries de la Rambla de Catalunya, números 72 i 125.

201.—*Antoni Valls Roviralta* contesta a *Un català* (pregunta 193): En Pujolà i Vallès a més d'haver publicat una bona gramàtica d'esperanto, en català, també ha publicat un bon diccionari català-Esperanto i esperanto-català, el qual es ven en la llibreria d'En Lluís Ferrer Asensio (carrer Portaferrissa).

202.—*G. F.* contesta a *Marcius de Barcelona*, dient-li que és una imprudència ficar-se a l'aigua després de qualsevol àpat perquè pot deturar-li la digestió, poguent portar-li desagradables conseqüències.

Nota: Preguem als col·laboradors d'aquesta secció ens trametin en paper separat totes les preguntes o respostes, a fi de facilitar la tasca d'ordenació de les mateixes. ço és, que cada consulta que se'n faci o resposta que trametin, sigui separada de les demés.

Altres: Es prega d'escriure en una sola cara al paper i anotar sempre els números de les preguntes a que's refereixin les respostes.

Vilanova i Geltrú

PERFECCIÓ : RAPIDESA

Preus reduïts

IMPREMTA ECONÒMICA

Maquinaria i tipus moderns

Col·legi, 8 i 10

Vilanova i Geltrú

Bar "LAS PALMERAS"

de

PAU PONS

Es serveixen cafès, licors i refrescs.
Es reben encàrrecs per a banquets.
Especialitat en menjars a la marinera.

Servei acurat

Platja, 59 VILANOVA I GELTRÚ Tel. 1635

CONFITER I PASTISSER

JOAQUIM SERRAS

Casa acreditada en tota mena de dolços
i Plats de encàrrecs

Vins i licors de les millors marques

Rambla Principal, 21 - Telèfon 1610
VILANOVA I GELTRÚ

L'ESPORMEN

AMPLIACIONS ARTÍSTIQUES

Bromurs

Sèpies

Aquarel·les

i tota classe de quadres

Miquel Joven

Aigua, 84

VILANOVA I GELTRÚ

(Barcelona)

Gran fàbrica d'aixarops i
orxates

Pere Giró

VILANOVA
I GELTRÚ

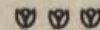
Garatge F. PUJOL

Reparació

Pupil·latge

Autos de lloguer - Preus mòdics

Rambla de la Pau, 6 i 8 - Tel. 1588

VILANOVA I GELTRÚ

Fonda "L'UNIVERS"

de Jaume Miró

Es serveixen coberts i a la carta

: Hostatge a preus econòmics :

Esplèndids menjadors-Habitacions higièniques

Servei especial per a tots els viatjants

Telèfon 1601

Rbla Ventosa, 1 i 3

VILANOVA
I GELTRÚ

Calçats

Alfons Raspall

13. Por la ferrissa, 13.

Barcelona

A la gentil Carme Caralt

ELS VOSTRES ULLS

En els vostres ulls hi ha reflexada tota la llum dels cels. Esguarden-me i quedaré amarat d'aquesta claror divina. Si heu sabut abastar un doll de clarors noves, veniu amb mi sota el clar de lluna, amb el vostre vestit blanc que tan us escau. I a la claror de l'astre nocturn us esguardaré tal com sou, petita i bonica, com una figurina d'ensomni. Oh, els vostres ulls sota el clar de lluna! Jo voldria abastar un grapat d'estels per a fer-vos ofrena d'un collaret de perles lluminiques. Oh, els vostres ulls a la claror dels estels! Ulls inquiets i vi-víssims, reveladors de gaubances i promences. Jo voldria cantar-los els vostres ulls!

ELS VOSTRES LLAVIS

Els vostres llavis modulen una cançó que neix de la gorja, clara i fresca. Modulen una cançó els vostres llavis com una abella bronzenta de la soletat. Dels vostres llavis em plauria sentir la melodia mallorquina: «Copeo, copeo, copeo traidó—roseta encarnada—si t'he agraviada—jo et deman perdó». I em plauria sentir-la per tal de saber-la més bella. Qui pogués descobrir els secrets dels vostres llavis! Qui podrà gustar la dolçor d'aquesta fruita que s'esberla, rient, com una magrana? Llavis de foc. Riulla sonora, expressió de la joia interna, delícia comunicativa, afecte sincer, revelació de sentiments pregon... Oh, els vostres llavis que riuen pel desig de riure, sense malícia i sense saber el gust del riure! Jo voldria cantar-los els vostres llavis!

Mans diminutes amb dits de nacre. Jo veig els vostres dits com juguen amb les labors exquisides. El millor elogi sigui pels vostres dits que laboren! Mans de plata, acostumades al treball que dignifica. Brodeu damunt la tela blanca i fina un cor flamejant, atravesat per la sageta... Cupido us vetlla, amatent, i voldria jugar també amb els vostres dits que tenen un ritme. I al deixar la labor bellíssima, claveu l'agulla aciençada al mig del cor arborat, que no sagna ni se sent punyit de la ferida: tal és la virtut de les vostres mans i dels vostres dits, petits i bonics com els d'una nina. Jo voldria cantar-los els vostres dits!

EROS

ROSES

Roses a la cara,
roses en el pit,
roses de frisança,
roses de neguit.

Les flors es reflexen
en els vostres ulls,
enfosquits per l'ombra
d'un desmai de rulls.

Roses que es marceixen
en el vostre pit,
i com jo sofreixen
un mateix neguit.

Moriran joioses
del vostre somris,
i vós d'altres roses
buscareu l'encís.

LLUÍS PAPELL

Guia Informativa Catalana

BASTONS	IVORI	SABATERIES
FABRICA : Pge. Bacardí Rambla Centre, Plaça Reial BARCELONA	CAPDEVILA I GRAU Canuda, 33 BARCELONA	ANTIGA SABATERIA «L'UNIÓ» Carme, 52 BARCELONA
BRAGUERS	MARCS	SASTRERIA
Antiga casa ESCUER Fabricació de braguers = i ventreres = Hospital, 132 - BARCELONA	Casa CODINA - Banys Nous, 14 Marcs gravats per a quadros Articles per a presents; cornucòpies i relleus per a decoració	Trajos y abrics us quedaran com nous girats al revés LA REFORMADORA Trafalgar, 9 (j. p. Ur)

• T R E N C A C A P S •

Per aquesta secció JOVENTUT CATALANA té establert un premi de VINT-I-CINC pessetes al llegidor o llegidora que trameti les solucions exactes de tots els trenca-caps que publiquem durant el mes.

És condició indispensable que les solucions vagin acompanyades dels cupons del mes, ja siguin quatre o cinc els que s'hagin publicat.

Advertim que no sotenim correspondència per aquesta secció.

QUE SURTEN

. E

. T

ACTUALMENT

. . . A

. N

. A

. R

. I

. . . S

LOGOGRIF

- 1 2 3 4 5 6 7 8 Ciutat catalana.
3 7 6 6 7 1 7 Per líquits.
3 7 6 6 7 1 Poble català.
6 2 5 6 7 » »
6 5 4 8 Ciutat catalana.
6 2 4 Corrent d'aigua.
6 5 Nota musical.
4 Vocal.

XARADA CURTA

*Prima quarta és una mida,
la tercera musical,
i la quarta amb la segona
cosa blanca et donarà.
El total és una noia
molt alegre i bonicoia.*

GEROGLIFIC n.º 1

A T C

TARJA

PAU T FETEN

Combinar aquestes lletres de manera que en resulti el títol d'un setmanari català.

GEROGLÍFIC n.º 2

F. C.

K

K

P S

CUPÓ NUM. 5

CORRESPONENT AL MES DE JULIOL

Nom

Adreça

Població

En aquesta secció publiquem solament les respostes de les preguntes o consultes que sobre ortografia catalana rebem dels nostres estimats lectors, especialment per lo qual hem destinat un redactor de la nostra revista a fi de respondre el nombre més gran possible de preguntes.

RESPONEM

Joan Martí.—Efectivament, *pluges* s'escriu amb *g*. Recordeu-vos que per regla general hom escriu *g* davant *e* i *i*. Ex.: *ginesta*, *germà*, *canonge*, *marge*. S'exceptuen els mots següents: *jeia*, *jeure*, *jerarquia*, *jersei*, *jeroglífic*, *jerúnium*, *majestat*, *jesuïta* i alguns noms propis com *Jesús*, *Jeroni* (o *Jerònim*), *Jeremies*, *Jehovà*, *Jerusalem*.

Hom escriu *j* davant *ecc* i *ect*. Ex.: *projecte*, *injecció*, *adjectiu*, *subjecció*.

Una fervent catalana.—Pot respondre afirmativament a qui sia que *andana* és la veritable traducció del mot espanyol «andén».

Pere Cardell.—Si, *senyor*, davant *l* i *r* hom no escriu mai *v* sinó *b*. Ex.: *problema*, *blat*, *braç*, *poble*, *bretxa*, *bressol*.

Maria Sanahuja.—Té tota la raó; *és* (forma del verb ésser) porta accent, així com també les formes següents del mateix verb: *só*, *sóc*, *són*, *érem*, *éren*, *fóssim*, *fóssin*, *fóra*, *fórëm*, *fóreu*, *serien* i *serieu*.

L. A.—*Amenaça*, s'escriu amb *ç*. Llurs derivacions com *amenaçament*, *amenazar*, *amenaçador*, també hom escriu *ç*.

Jepic.—És *alzina* i no «alsina». *Alzinall*, *alzinar*, *alzinenc* i *alzinol* s'escriu amb *z*.

Un de Reus.—Efectivament, existeix en català el verb *viaticar*.

Pepeta Viñas.—En l'ortografia no hi han ridiculeses que valguin. Si vol escriure correctament el seu nom ha de posar *Pepeta* i deixi que riguin les seves amigues. «*Pepita*» és un nom espanyol així com també «*Josefina*».

Antoni Miró.—Indubtablement «bueno» no és gens català. En el nostre idioma tenim el qualificatiu *bo*.

FILÒLEG

Advertiment.—Totes les preguntes destinades a aquesta secció preguem sien adreçades a JOVENTUT CATALANA (Consultori Ortogràfic), Villarroel, 12 i 14.

NÒTULES

Biblioteca Catalana d'Autors Novells.—S'anuncia per al dia 15 del proper mes d'agost, l'aparició del primer volum d'aquesta Biblioteca, dirigida pel nostre ben-volgut amic i col·laborador En Lluís G. Bover, de Sallent de Montanissell (Lleida). Amb aital motiu se'ns prega donem les més corals mercès a tots els que han enviat a l'avançada l'import de la seva subscripció, així com als que, desitjant formar part de l'empresa, han encarregat cèdules de participació. Per a facilitar l'organització de subscripcions, venda i publicitat, quedarà establerta dintre pocs dies una Delegació a Barcelona, on podran remetre's els cabals i la correspondència administrativa.

Com dèiem en un dels passats números es publicarà una novella mensual, deguda a la signatura d'un autor novell. El preu de la subscripció és de 4'50 pessetes l'any o de 2'50 pessetes semestre. Els que desitgin conèixer més detalls i rebre en son dia un número de mostra, poden enviar la seva adreça al senyor Bover, acompanyant un segell de ral per la tramesa.

—Diuen de Mataró que s'han aplegat diverses forces que formen la joventut intel·lectual d'aquella ciutat, per fer possible la publicació d'una Revista que fassi bon paper al costat de les millors de Catalunya. Si bé el caràcter literari és la principal característica que li volen donar els fundadors, serà d'un fons completament democràtic i seran pregats de col·laborar-hi les més conegudes signatures de la intel·lectualitat catalana.

—Si interessen a algú fotografies tamany postal de la tomba del Mestre Guimerà el dia de l'aniversari de la seva mort, iguals a la que publicarem en el número homenatge, poden recollir-se en la nostra Redacció, al preu de cinquanta cèntims cada una.

—El passat dia 25, i a l'ermita del Carmel, va tenir lloc el VI Aplec de Joventut, organitzat per la «Joventut Cultural Popular» del Carrer de Duran i Bas, 9.

Agraïm els programes que d'aquella gaia festa ens va trametre la entitat organitzadora.

CORRESPONDENCIA

Jaume Saladrigas (Cornellà): «Vina a mi», no. Envieu quelcom més.—**G. Ber i C.** (Ciutat): «Tristor» no pot anar. Proheu de fer prosa, potser podrem complaure-us.—**Josep Cabanas** (Rubí): «Per les donzelles enamorades» no es pot publicar. Són consells que està bé pensar-los, però no publicar-los a la Revista.—**Josep Guinart** (Llagostera): Envieu-ho i ho llegirem.—**Primitiu Bages** (Vilanova i Geltrú): Sols ens interessen notes catalanes d'actualitat. Envieu alguna prova.—**Miquel Anglada** (Carabanchel): Vos hem anotat subscriptor. Podeu fer la tramesa per gir postal.—**Martorell** (Ciutat): Aquesta no pot anar.—**Josep M.ª Prous** (Reus): Massa tard.—**J. M. Sala** (Pi): Pres nota del que manifesta.—**Ricard Bardés** (Ciutat): Kebudes 4'50 que corresponen als mesos de juliol, agost i setembre.—**Daniel Galera** (Ciutat): No tenim aquest original. Feu una còpia si us plau i el llegirem amb gust.—**Agustí Soler** (Castellvell): En prenem nota.—**Antoni Graupera** (Caldetas): Mercès; vos enviem la revista.—**J. Sogas** (Vilafraanca): Aniran dues.—**Pere Vilà** (Premià de Dalt): Anotat subscriptor. Mercès.—**Francesc Puig** (Jorba): No ens interessen res més que notes d'actualitat.—**Rosa M.ª Arquimbau** (Ciutat): No hem trobat res. Torniu a enviar, directament a nosaltres, i gustosos ho llegirem.—**Pere Casas** (Tetuan): Rebudes 4'50; teniu pagat juliol, agost i setembre.—**Josep O. Aixelà** (Ciutat): Per Premià de Mar i Teyà, quedeu nomenat corresponent. Envieu dues fotos pel carnet.—**Ricard Estrada** (Ciutat): Rebudes les 4'70 pessetes. Mercès de la subscripció, que teniu pagada fins a fi d'octubre.—**Joan Roldós** (Sant Genís de Vilassar): L'exemplar que demana és editat per En Bonavia. Pot dirigir-se a ell, que a ben segur l'atendrà.—**Joan Malart** (Ciutat): No està prou bé per a publicar-lo. Proheu de fer-ne un altre.—**Josep Cornellas** (Montesquiu): Molt bé, però per a assolir el premi heu de trametre les del 2 i 9 corrent.—**Joan Font** (Terrassa): Pot anar franquejat amb dos cèntims i obert.—**J. Molins** (Cornellà): Els vostres versos no es poden titular així. Proheu de fer prosa, potser podrem complaure-us.—**Pere Santasmasas** (Ciutat): Vegi el què diem a Josep Cornellas.—**Jaume Casablanques** (Sabadell): No pot anar. (Queden cartes per contestar).

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Vilanova i Geltrú

Productes SANTA TERESA

LILOTINAS deessa de les aigües de taula
Magnèsia - Farinova - Aigua del Carme
Pastilles per a la tos - Píndoles purgants

Fabricant: ALAYO FERRER

Representant
per

Tarragona, Reus, Vilafranca i Vilanova i Geltrú

BUNDO BERTRAN

Progrés, 34 -- Vilanova i Geltrú

Establiment de Pisa

de

**Concepció
Fontanillas**

Immaculada, 57
Vilanova i Geltrú

En aquesta casa hi tro-
vareu sempre els da-
rriers models en objec-
tes per a regals. - - -

Preus sumament econòmics

Camiseria - Corbateria
Gèneres de punt

LA BOTIGA NOVA

Plaça de la Verdura, 4
VILANOVA I GELTRÚ

La casa més ben assortida

Quiosc "Minerva"

Rambla Principal
Vilanova i Geltrú

Punt de venda lliure

LLIBRES
REVISTES
DIARIS
SUBSCRIPCIONS

Unic lloc on es serveix a domicili tot el referent al ram

